

Sta. Perpètua
Col·legi d'Educació
Infantil i Primària

Escola de Pares.

Un espai per a compartir

La intel·ligència ja no es mesura únicament per la capacitat d'estudi, l'aprenentatge de coneixements acadèmics i les bones notes adquirides. Si del que es tracta és de ser feliç convé educar-nos en els nostres afectes i emocions.

Pàg 2

Entrevista a la Dolors Griera (mestra de l'escola)

La Dolors famolts anys que està en la nostra escola. Conjuntament amb la resta de mestres és model pels nostres fills i còmplice per a nosaltres ,els pares, en l'educació dels infants. Les seves paraules són clares i la seva mirada així ho expressa .

Pàg 3 i 4

Un conte
i alguna cosa més.
pàg 5

Suggestiments ,
col.laboracions
i notícies
breus de
l'escola

pàg 6 a 8

Aquesta revista és una publicació de l'AMPA.

Qualsevol participació en ella serà ben rebuda i cel.lebrada.

L'Informatiu de l'AMPA

juny de 2008

revistampa@hotmail.com

ESCOLA DE PARES I MARES UN ESPAI PER A COMPARTIR

EDUCAR AMB I NTEL·LIGÈNCIA EMOCIONAL

La intel·ligència ja no es mesura únicament per la capacitat d'estudi, l'aprenentatge de coneixements acadèmics i les bones notes adquirides. Si del que es tracta és de ser feliç convé educar-nos en els nostres afectes i emocions.

Tenir èxit en la vida consisteix a aprendre i ensenyar a sentir, a manifestar, a donar, a rebre i també a donar-nos a nosaltres mateixos reconeixement i estima.

A l'escola i a casa es persegueixen variats i diferents objectius, alguns de tipus més globals, ideològics i filosòfics i altres més concrets i operatius que ens permetin actuar en la pràctica del dia a dia.

Però per sobre de tot això, hi ha un principi que tot bon pare i mestre contempla, i que radica en el fet que tot nen i nena s'ho hauria de passar bé, s'hi ha de trobar bé a casa i a l'escola, han de ser el més feliços i felices possibles dintre d'un marc de creixement harmònic de totes les seves potencialitats i capacitats. Cal doncs que visquin una construcció harmònica i potent de la seva autoestima, han de sentir-se respectats i amb possibilitats de prendre iniciatives i assumir responsabilitats.

Per ser coherents amb aquest principi cal que estiguem alerta sobre quines són les necessitats, interessos, desigs i capacitats dels nostres fills i alumnes. A partir d'aquí establirem el contingut del coneixement a assolir i l'avaluació no serà únicament acadèmica i de rendiment escolar, o de si és obediència o no ho és, i si respon a les meves expectatives d'adult. L'objectiu a avaluar hauria d'anar acompanyat de la pregunta :

Són cada vegada més feliços i felices els nostres fills i alumnes?

ENTREVISTA a la DOLORS

La Dolors fa ...molts anys que està en la nostra escola. Conjuntament amb la resta de mestres és model pels nostres fills i còmplice per a nosaltres ,els pares, en l'educació dels infants.

Les seves paraules són clares i la seva mirada així ho expressa .

Hi ha qui diu que per ser intel·ligent el que fa falta és treballar les emocions més que el intel·lecte? Què en penses?

Per alguns pares és un mica confús per una banda veure el govern amb l'afany obsessiu i comparatiu de les bones notes i per l'altra que és totalment secundari.

Daniel Goleman, autor del llibre "Intel·ligència emocional" diu en el pròleg:

"Quins canvis hem de fer en l'educació perquè als nostres fills els hi vagi bé a la vida? Quins factors entren en joc, per exemple, quantes persones amb un elevat Coeficient intel·lectual no saben què fer, mentre que altres, amb un modest o amb un baix Coeficient Intel·lectual ho fan sorprenentment bé?

La meua tesis és que aquesta diferència radica amb molta freqüència en el conjunt d'habilitats que anomenem intel·ligència emocional, habilitats entre les que destaquen l'autocontrol, l'entusiasme , la perseverància i la capacitat d'automotivació."

Després de llegir aquestes paraules voldria convidar-vos a una reflexió: En el segle XXI , en plena era Internet on la quantitat d'informació i coneixements que tenim al nostre abast és immensa seguim pensant que és intel·ligent la persona que té molta informació dintre el cervell ?

Avui dia quan un jove va a una entrevista per aconseguir treball, evidentment que ha de tenir la titulació que li demanen , però el que valoren per fer la selecció no són els coneixements sinó altres habilitats: l'autocontrol , la seguretat en si mateix, la capacitat de comunicació i relació, saber escoltar, treballar en equip...

Fa uns quants anys que es parla de fracàs escolar, problemes de convivència als centres educatius, alumnes hiperactius, dificultats d'atenció i concentració... Què passa a les escoles? Per què els/les mestres cada dia ens trobem més pressionats i tenim més dificultats per ensenyar? Quin és el problema? Ho arreglarem fent noves lleis d'educació?

Davant d'això penso que quan es parla de fracàs escolar només contem els números de " L'Informe Pisa " i s'amaga el veritable fons del problema que és la crisi social que estem vivint des de fa uns quants anys: manca de valors, la societat de consum que ens porta a un ritme de treball estressant per a poder arribar a fi de mes, la violència, que ens envolta i envaeix cada dia al menjador de casa amb la mala influència de la televisió, la soledat, la incomunicació, les depressions, la inseguretat en el treball, les relacions de parella, amb els veïns... Els nens i nenes no viuen al marge d'aquesta crisi i això, evidentment, els afecta en el seu desenvolupament emocional i en l'aprenentatge escolar. Què podem fer els pares i mestres? És evident que el treball d'educar ha de ser conjunt.

Els pares i mares anem de bòlit, arribem a casa cansats i moltes vegades no podem dedicar als fills aquella petita estona diària que necessiten. Crec que no ens hem d'excusar ni culpar ja que és més important la qualitat que la quantitat. Els pares som els primers que hem de donar afecte i seguretat als infants perquè creixin emocionalment equilibrats. També cal que els ensenyem a superar les frustracions. Penso que molts problemes i conflictes dels adolescents són perquè de petits no han conegut el "NO".

La nova llei d'educació parla de metodologia, de la importància de les llengües estrangeres, de quines competències bàsiques ha d'haver assolit un alumne quan acaba la primària però no hi ha cap apartat on faci referència com hem de treballar les emocions. Davant d'això penso que els polítics segueixen pensant que el que més importa són els resultats i que les altres habilitats tan essencialment humanes no són importants en l'educació.

Aquí topem amb la contradicció que tenim els mestres. Per una banda tenim clar el que és més important per als infants i per l'altra ens sentim pressionats pels resultats que ens exigeixen.

Cada vegada hi haurà menys diferències entre la pública i la concertada o quedaran les diferències de fons? Qui s'acostarà a on?

Les diferències que hi ha hagut entre escola pública i concertada han estat la ideologia religiosa en la majoria d'escoles, l'hora de més i la quota mensual obligatòria per aquesta hora, ja que els sous dels mestres els ha pagat sempre la Generalitat igual que a nosaltres. El fet que els pares hagin de pagar ha marcat diferències entre les famílies a l'hora de fer l'opció.

La implantació de la sisena hora a l'escola pública més que acabar amb les diferències ha estat una qüestió política que ens ha perjudicat. Fer una hora més no vol dir que els nens i nenes milloraran el seu rendiment. Aquesta nova organització horària dificulta el treball en equip dels claustres, essencial per a un bon funcionament de l'escola.

Si la inversió econòmica que ha fet la Generalitat amb la sisena hora (han posat més mestres a les escoles) s'hagués dirigit no ha augmentar la quantitat sinó la qualitat, és a dir, a baixar les ràtios d'alumnes per classe tots hi haguéssim guanyat.

Qui s'acostarà a qui? Malgrat fem les mateixes hores, la qüestió ideològica i econòmica segueixen marcant diferències.

Quina seria l'escola ideal?

l'ideal? Sóc molt realista i sempre he treballat intentant millorar l'escola partint de la situació de cada moment i dels mitjans que disposàvem.

Per a mi, una escola "més ideal" seria una escola menys massificada, 450 alumnes en un edifici, repartits en grups de 25 on a cada nen/a li correspon poc més d'un metre quadrat no és la millor situació per crear un àmbit d'aprenentatge.

En aquesta escola "més ideal" la participació i col·laboració dels pares i mares en la tasca educativa seguiria sent imprescindible.

Què hauria de canviar entre les relacions família i escola per millorar l'ensenyament?

Els primers educadors han de ser els pares i quan un nen/a arriba a l'escola és imprescindible la comunicació i col·laboració entre la família i el tutor.

L'infant, des dels primers anys, se n'adona si existeix o no complicitat família-escola. Si els pares s'impliquen en l'educació, valoren el que fa el seu fill/a, aproven la tasca del mestre, ... tot va bé.

Quan un alumne mostra problemes d'actitud, comportament o aprenentatge i la família no col·labora, és impossible que millori.

APRENDRE CADA DIA

"Diguem-ho sense embuts: en el món de la modernitat líquida, l'educació i l'aprenentatge, perquè donin fruit, han de ser continus i durar tota la vida. En cas contrari no es pot concebre cap mena d'educació o d'aprenentatge, o totes dues coses alhora; la "formació" dels jocs o les personalitats és inimaginable de cap altre forma que no impliqui una "reformació" constant i sempre inacabada.

ZYGMUNT BAUMAN

CONTES PER PENSAR

El savi i el deixeble (Converses en l' interior)

Un avi savi i li va dir al seu deixeble: Per poder curar la malaltia que afecta a tot el poble és necessari que vagis i escalis la muntanya, ja que allí es troba la flor que necessito per fer l'ungüent. El jove deixeble agafà les seves coses i començà a escalar la muntanya. A l'arribar a la meitat, va sentir un gran cansament i va pensar que ja no podria continuar. Aleshores es desil·lusionà i automàticament començà a fer-li mal una cama. En la soledat de la muntanya va tenir lloc una conversa singular. La cama li va preguntar a l'alpinista: Perquè permets que jo et faci mal, quan jo no vull fer-te mal?. Són les teves idees i els teus pensaments els que estan provocant que la meua parella i jo sentim el dolor i la pressió.

Els pensaments es varen sentir atacats per la cama i contestaren : No pots posar en dubte les imatges que jo li poso a l'escalador! No saps la feina que porta pensar, imaginar i col·locar amb imatges tot allò que pot passar.

La cama s'acomodà bé en una pedra per agafar forces i va dir: En això tens raó. Però quina imatge es preferible? L'espera del moment en que la corda es trenca pel pes del cos, la imatge on cada vegada que braços i cames es mouen ens acosten al cim , o la imatge de deixar-se caure i morir?

Els pensaments per un moment dubtaren, finalment, posaren a l'alpinista la imatge on cada vegada que avançava, un nen més sanaria en el poble .

Va ser així com el nostre deixeble, l'alpinista, decidí què fer. Donar-se la oportunitat de ser ell mateix i assolir la seva meta. no per ser aclamat per un poble, si no per ser lliure. La llibertat és la flor que guareix.

2 ORELLES I 1 BOCA

Alguna vegada us heu preguntat per que les persones tenen dues orelles i una boca? Si visquéssim en un mon on fos mes important parlar que escoltar, tots tindriem dues boques i una orella.

De vegades ens oblidem que es molt mes important escoltar que parlar. Per això tenim dues orelles i una boca. A mes, la boca pot parlar, però també pot callar, en canvi les orelles sempre escolten. Fora bo que tots aprenguéssim a escoltar de veritat.

QUÈ FEM EL CAP DE SETMANA?

DEL TURÓ DE L' HOME A LES AGUDES PER CAMINS DE GLAÇ

Durant l'edat moderna, l'ús cada vegada més freqüent del glaç comportà la construcció de pous de glaç o de neu en molts punts de la geografia catalana. Normalment eren subterranis, de planta circular, recoberts de pedra plana o rajola.

Prendrem la carretera BV-5114 de Santa Fe del Montseny i Sant Marçal des de Sant Celoni o des de Viladrau. A 200 metres del punt quilomètric 20 de la carretera, seguirem en direcció al Turó de l' Home. Al cap de 3 km girarem a la dreta per la pista que s' s'enfila fins al turó, on podrem deixar el cotxe a l' aparcament del Coll Pregon.

.D'aquí comença un itinerari planer que es manté gairebé sempre per la carena de la serra i ofereix una de les millors vistes de Catalunya: des del Pirineus fins a la Serralada Litoral amb els cingles de Sau a primer terme i Sant Llorenç del Munt i Montserrat a la nostra esquena.

D'itinerari és una excursió clàssica des del Turó de l' Home fins a les Agudes, que el Servei de Parcs Naturals té senyalitzat amb uns prismes de color verd i un senyal blau a la part superior.

La durada serà entre 1h 30 i 2h 30, i per un camí que pot resseguir qualsevol nen o nena. Exceptuant el cas de que el camí estigui nevat.

FESTA DE LA PRIMAVERA

Cada any amb més participants, atractives activitats, noves il.lusions i esplèndides col.laboracions.

BEN BREUS

TEATRE ,SOPAR I BALL

Divendres 13 de juny a partir de les 20´00h

Acomiadem el curs amb l'obra de teatre "Trànsit", on pares i mares de l' escola ens obriran les seves maletes de viatge.

Després sopar i ball per a tothom.
NO US HO PERDEU !

NOVA PLANTADA D'ARBRES

L'escola s'ha fet càrrec de l'adquisició de nous arbres que milloraran l' entorn i ajudaran a conscienciar els nostres fills de la seva importància.

L'ESCOLA STA. PERPÈTUA PREMI ADA

Aquest curs l'escola a rebut dos reconeixements per la seva trajectòria educativa per part de la Generalitat i de l'ajuntament. Felicitem-nos!

**BON
ESTIU
A
TOTHOM!**

THE 875th DAY OF THE SUMMER HOLIDAYS...

"HEMOS PERDIDO EL NORTE"

Hace tiempo tuve la oportunidad de ver un video que me hizo pensar y replantearme la idea de "educar a nuestros hijos", quisiera compartirlo con todos/as, éste enlace os lo puede mostrar: http://blogs.periodistadigital.com/electroduende.php/2007/09/19emiliocalatayud_menores8794. Protagonizado por Emilio Calatayud Pérez, Juez de menores de Granada, famoso por sus sentencias ejemplares, reinsertadoras y educativas. Nos explica que es lo que ocurre cuando una sociedad evoluciona muy rápidamente, como lo ha hecho la nuestra. Se deben conocer tanto los derechos como los deberes, no solo de los padres sino también de nuestros hijos. "Hemos perdido los papeles" pues "en materia de menores somos todos responsables"; los padres, los profesores, servicios sociales, sanidad y justicia. Ya lo veis, estamos todos implicados, y hemos de ayudarnos mutuamente. No dejéis pasar la oportunidad de ver este video. Realmente gratificante y educativo.

Pilar Galindo

***** UN DIA PERDÍ MI NOMBRE *****

Un dia perdí mi nombre
y una vida otro me dio
que con anhelo repite
incansable de amor.

Sus ojillos melosos
me quieren explicar
lo que apenas su boca
puede descifrar,

¡Que voló un pajarillo!
O el olor de aquella flor,
que en su mano tuvo un grillo
y saltádo se escapó.

Sus manitas pequeñas
me rodean con ardor
y de sus labios un beso
casi se escapó
que con cuidado y esmero
tiernamente repitió
para así dejar recuerdo
de un tierno corazón.

Un dia perdí mi nombre
y una vida otro me dió
Que mamá seré para siempre
porque así lo quise yo.

Belén de la Torre